

[Holmberg.]

have noget herimod? Det kan da i alt fald bare være et spørgsmål om tid i forbindelse med det, jeg nævnte før om naboen. Derfor mener jeg, det er rigtigt, at vi i alle tilfælde realitetsdrøfter dette spørgsmål, og det er jo muligt, at vi er nogle, der spekulerer på at stille ændringsforslag herom inden så forfærdelig længe. Jeg mener altså, at det færdselssikkerhedsmæssige så afgjort også skal med ind i billedet.

Med disse bemærkninger kan jeg i alle tilfælde anbefale dette lovforslag.

Så er det næste lovforslag, som også er til behandling, lovforslaget om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer. Det er jo ret så enkelt i sin opstilling med kun 2 paragraffer, og de økonomiske konsekvenser er ikke særlig store, hverken for vognmændene eller for samfundet. Hr. Egon Jensen var meget uvenlig og nævnte et beløb på 6 mill. kr. Til oplysning for hr. Egon Jensen skal jeg sige, at det nu kun er 2 mill. kr., og dertil kommer, at vi nok får nogle flere tilladelser. Efter at hr. Egon Jensen har fået oplysning om de tilladelser, kan det godt være, at hans meget uvenlige indstilling måske kunne blive lidt mere venlig.

Men jeg erkender, at der er visse principper i loven, som godt kan have betydning, og jeg vil egentlig ikke lægge skjul på, at der er principper, som jeg ikke er så begejstret for, og som egentlig bryder med det princip, som var nedlagt i loven fra 1952. Begrundelsen for, at vi i 1952 indførte en tilbagebetalingsordning, var jo som bekendt, at de danske vognmænd måtte betale betydelige afgifter for at køre på de udenlandske veje, og at de også skulle betale afgifter af vognen herhjemme. De blev altså på den måde udsat for en slags dobbeltbeskatning. Af naturlige grunde, kan man sige, slider de jo ikke på de danske veje, når de kører i udlandet, og det var derfor, vi fik tilbagebetalingsordningen. Det var jo egentlig også meningen dengang, at ordningen skulle opretholdes, indtil en almindelig gensidig afgiftsfrihed var truffet landene imellem, og denne almindelige afgiftsfrihed er ikke en kendsgerning endnu. I lovforslaget er der i og for sig ingen særlig begrundelse for fremsættelsen nu, men vi ved jo alligevel alle sammen, hvorfor det er fremsat. Ja, vi ved nok, at det kunne være et led i regeringens

økonomiske politik, men det er jo altså, som jeg nævnte før, meget lidt, det drejer sig om. Staten tjener lidt, og vognmændene kommer til at betale lidt mere. Men derudover er det jo ret så kendt, at forslagene er fremsat på grund af tyskernes kritik af den danske ordning i forbindelse med forhandlingerne om den skandinavisk-tyske aftale vedrørende gods- og persontransport, og det er vel også en kendsgerning, at dens eksistens har været medvirkende til, at tyskerne har været mere tilbageholdende med at forhøje de danske tilladelseskontingenter, for tiden 420 tilladelser. Vi kan måske sige, at lovforslaget er udtryk for små skridt til fællesmarkedet, og det har jeg ingenting imod, selv om det vistnok må erkendes, at fællesmarkedets afgiftssystemer er lidt rodede. Men jeg takker i hvert fald finansministeren for, at refusionsordningen kun foreslås ophævet, hvad angår vægtafgiften — det kan der også være en saglig begrundelse for — og altså bibeholdes for udligningsafgiftens vedkommende. Jeg noterer endvidere med tilfredshed, at finansministeren som en naturlig konsekvens af lovforslaget har foreslået den hidtidige maksimumsgrænse for refusionernes størrelse afskaffet.

Det er altså ikke helt uden betænkelighed, at jeg anbefaler lovforslaget, men jeg gør det alligevel netop på grund af principperne.

Beløbsrammen er ikke særlig stor, og jeg går ud fra, at det vil betyde flere tilladelser. Jeg vil gerne her spørge finansministeren, hvor mange flere tilladelser vi kan forvente at få, når vi foretager den ændring i refusionsordningen, som er nævnt. Desværre rammer det jo også de danske turistvognmænd, som jo ingen kontingentering har, så begrundelsen for ophævelse for lastbilernes vedkommende gælder altså ikke turistbilerne, der i forvejen foruden den almindelige beskatning har en relativt høj omsætningsafgift, men de må så forsøge at dække sig ind på anden måde. Det bliver de nødt til, for konkurrencen er meget hård.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslagene, men finder det rimeligt, at vi underkaster de forskellige ting en både saglig og grundig udvalgsbehandling.

Martin Pedersen: Da mit partis ordfører i denne sag, fru Dagmar Andreassen, ikke kan